

Poština plačana v gotovini!

ODVETNIŠKA PISARNA

Uredništvo in upravni štv
Aleksandrova cesta št 16.
Dopisi morajo biti podpisani
in frankovani.

GLASILO ODVETNIŠKEGA IN NOTAR-
SKEGA URADNIŠTVA ZA SLOVENIJO

— Izhaja vsak mesec. —
Naročnina stane za celo
leto 48 dinarjev. — Po-
samezna številka 4 dinarje.

Štev. 1.—4.

V Mariboru, mesca aprila 1929.

Leto XVI.

Vsebina: 1. Naš dom (Dragotin Gilčvert). 2. Delavske zbornice v Jugoslaviji (Filip Uratnik). 3. Zakon o odvetnikih (dr. R. Fanning). 4. Prva slovenska odvetniška kandidatinja v Jugoslaviji. 5. Legitimacije po § 31 c. p. r. v nevarnosti? 6. Razno.

Naš dom.

Zrno do zrna pogača,
Kamen do kamna palača.

Po otvoritvi Delavske in na-
meščenske zbornice za Slo-
venijo, Dragotin Gilčvert.

Nova palača Delavske in nameščenske zbornice v Ljubljani.

Veličastno se dviga v sredini bele Ljubljane — v prestolici Slovenije — tam v lepi in široki Miklošičevi cesti poleg palače Okrožnega urada za zavarovanje delavcev in nameščencev ter nedaleč od palače Pokojninskega zavoda za nameščence, nov socialni dom, **palača Delavske in nameščenske zbornice.**

Z žulji in znojem prisluženi, od ust pritržani prispevki tiče v tem veličastnem poslopu.

Trdno stoji pred nami čuvar interesov delavcev in nameščencev. Viden je sad idejnega stremljenja strokovnih organizacij.

To naše zatočišče, žarišče prosvete in naše skupno svetišče, doseglo je delavstvo in nameščentvo s trudapolnim delom in z velikimi žrtvami.

Kdor je bil vsaj zadnjih 10 let organiziran, ta je lahko posebno ponosen na naš skupen dom. Organiziranci namreč niso prispevali k tej stavbi le zakonitih prispevkov, temveč mnogo več. Oni so prispevali

poleg zak. prispevkov za Delavsko zbornico še posebej v svoje strokovne organizacije 4—5krat višje denarne zneske, katere so težko utrpeli. Poleg tega pa so nekateri žrtvovali svoj prosti čas in duševne sile za doseg skupnih uspehov.

Voditeljem tega pokreta gre še posebno priznanje za vse doprinešene žrtve, za železno vztrajnost in smotreno delovanje. **Ne bodemo mogli vseh zaslužnih borcev zapisati z zlatimi črkami v spominsko knjigo Delavske zbornice, temveč vtisnimo si jih z globokim spoštovanjem in iskreno ljubeznijo v dno naših hvaležnih src.**

Plemenit človek deluje med ljudmi, ustreza njih željam in zahtevam, zato pa tudi zahteva isto od njih.

Še pred desetletji so bili nameščenci in delavci praznih rok, povsem nezaščiteni, ko so idejni organizatorji pričeli orati pusto ledino na organizatoričnem polju. Prežeti globoke ljubezni do svojih sotrpinov,

šli so na težavno delo. Ustanavljali so društva, spojili ista v strokovne organizacije in slednje združevali v Zveze. Vse to je bila podlaga za zaščitne zakone. Iz teh so vzklicale prve bilke za zaščitno zakonodajo za nameščence in delavce.

Za ustanovitev Delavskih zbornic je bila najprej podlaga znana naredba z dne 21. maja 1921, potem pa Zakon o zaščiti delavcev z dne 28. februarja 1922. Ta je še le legalnim potom omogočal razmah in vresničenje idej naših prvoborniteljev za ustanovitev naših legalnih in od zakonodaje priznanih zastopnic Delavskih zbornic.

Od leta 1921 do 1924 Delavske zbornice niso mogle vršiti svojega programa, ker niso mogle pobirati tozadevnih materijelnih sredstev. S finančnim zakonom od leta 1924 in 1925 pa je bilo dovoljeno pobiranje prispevkov. S tem so bile omogočene zlasti volitve za Delavske zbornice, ki so se izvršile za Slovenijo dne 7. februarja 1926.

Po čl. 36 pravil Delavske zbornice je bilo izvoliti 60 delegatov za skupščino v ločenih volilnih skupinah in sicer: **I. 50 članov od obrtnih in industrijskih delavcev in II. 10 članov od privatnih nameščencev.**

V skupini I. bilo je vpisanih v volilne imenike 75.102 volilnih opravičencev, oddanih je bilo 56.217 veljavnih glasov in vloženi 5 kandidatnih list, na katerih je bilo izvoljenih 50 kandidatov in 50 namestnikov iz vrst delavcev.

V skupini II. je bilo vpisanih 9780 volilnih upravičencev in ker so vložile vse pri Delavski zbornici registrirane organizacije privatnih nameščencev dogovorno le 1 kandidatno listo, bili so proglašeni vsi postavljeni kandidati za izvoljene in sicer 10 članov in 10 namestnikov plenuma Delavske zbornice iz vrst privatnih nameščencev.

S tem so bili podani zakoniti temelji za redno poslovanje skupščine in upravnega odbora Delavske zbornice, ki naj bi delovala na uresničenju programa, katerega so si strokovne organizacije začrtale.

Kdor v tej pomembni dobi ni bil organiziran, ta ni prav ničesar prispeval k idejnemu pokretu nameščenstva in delavstva. Dotičniki torej tudi nimajo nikake zasluge na novi stavbi — na tem vidnem templju strokovnih organizacij. Ako bi bilo šlo po pojmovanju teh brezbriznežev, ki niso imeli nikakega smisla za skupno delo ter niso polagali primerne važnosti v moč solidarnosti in organizacij, ne imeli bi mi danes Delavskih zbornic in pred nami ne bi stali »Naši domovi«. Delavstvo in nameščenstvo bi se po krivdi teh »nevernih Tomažev« in duševnih lenuhov še vedno nahajalo brez moči, brez socialne zakonodaje, zapostavljeno in zasluženo, kakor je bilo pred 30 leti.

Stavba nosi naslov »Delavska zbornica«. Na prvi pogled ni prav točna ta označba za dom, pod kojega streho se nahajajo uradni prostori raznih sekcij za delavce in nameščence.

Že sam zakon predvideva dve posebni kategoriji delegatov (za delavce posebej in nameščence posebej) in ločene volitve istih za plenom D. Z.

Napis na pročelju palače bi se moral glasiti:

»Delavska in nameščenska zbornica.«

Ta napis najdemo na palačah Delavskih zbornic tudi v nekaterih mestih sosednih držav. V tem smislu

se je glasil tudi predlog delegatov Narodnega kluba v skupščini D. Z., kateri je bil v zakonu utemeljen.

Ako pogledamo nazaj na razvoj Zbornic gospodarskih krogov, najdemo tudi pri istih namesto prejšnje »Trgovske zbornice« sedaj skupno Zbornico za trgovino, obrt in industrijo (T. O. I.). Ločene pa so Odvetniška, Notarska, Zdravniška zbornica itd.

Neorganizirane nameščence in delavce lahko sicer spravi obstoječi naslov na palači »Delavske zbornice« v dvom, je-li to dom samo za delavce, ali pa sme prag te palače prestopiti z istim pravom še kdo drugi?

Toda organizirane nameščence in delavce ta skrajšana oblika naslova »Delavska zbornica« ne bo- de motila, da ne bi gledali s polnim zaupanjem in z vso iskrenostjo na naš skupen dom, ker ta streha pokriva naše skupne interese, kjer je ognjišče obeh kategorij delavstva.

V smislu § 36 zakona o zaščiti delavcev z dne 28. februarja 1922 se smatra za delavca ali nameščenca vsakdo, brez razlike spola, ki daje svojo telesno ali duševno delovno moč v službo tretjim osebam, bodisi za nagrado (plačo), bodisi zaradi lastnega izučevanja, kolikor ni ta služba javnopravnega značaja.

Kdor vrši službo po pretežni večini s fizično močjo, tega uvrščamo praktično med fizične — manualne delavce, n. pr. delavstvo po industrijah, rudokopih itd.

Kdor pa redoma izvršuje pretežno duševna opravila ter je za to mesečno plačan, odnosno ima uradniški značaj, kakor je pač služba, ta spada v vrsto duševnih delavcev ali nameščencev. (Glej tudi razmotrivanja k § 1 Pok. zakona). Med slednje spada tudi pisarniško osebje, zlasti uradništvo po industrijskih pisarnah, po odvetniških in notarskih pisarnah, uradništvo denarnih zavodov itd.

Člani obeh kategorij so torej v gornjem širšem pomenu besede označeni kot delavci. Le tako je umljiva označba naše socialne institucije, kakor tudi nje palača »Delavska zbornica«. Po taki razlagi zamorete biti obe skupini telesnih in duševnih delavcev s to skupno označbo zadovoljni.

Radji tega pa se vesele i prvi i drugi otvoritve palače Delavske in nameščenske zbornice, katero pozdravljamo kot »Naš Dom« z željo, da bi na tej veličastni stavbi mogočno plapolala zastava ter bodrila in vabila delavstvo in nameščenstvo k skupnemu in smotrenemu delu.

Slavnostni dnevi v Ljubljani.

Svečana otvoritev palače D. Z. je bila določena za nedeljo, dne 17. februarja 1929 ob pol 11. uri. Svečanost se je imela praznovati tudi s 4dnevnim intenzivnim delom v Ljubljano došlih delegatov in drugih odposlancev.

Vkljub skrajno nevarni vožnji in hudemu mrazu zbralo se je v teh dneh lepo število delavskih in nameščenskih zastopnikov, delegatov strokovnih organizacij in D. Z. Iz Beograda je došel v Ljubljano centralni tajnik D. Z. g. dr. Živko Topalović.

V petek, dne 15. februarja je imel konferenco centralni tajnik D. Z. g. dr. Topalović z vodstvom Pokojninskega zavoda, na to predavanje, popoldne pa se je vršila seja Upravnega odbora D. Z. V soboto dne 16. februarja se je vršila

»Anketa o pokojninskem zavarovanju privatnih nameščenцев«

katere so se udeležili zastopniki vseh Delavskih zbornic v državi, Pokojninskega zavoda, Zbornice T. O. I., katero sta zastopala gg. **dr. Windischer** in **dr. Pless**, Suzor je bil zastopan po ravnatelju g. **dr. Glaserju**, nadalje številni delegati organizacij privatnih nameščenцев iz vse države ter drugih korporacij. Ministrstvo za socialno politiko je zastopal g. **dr. Tujkovič**.

Anketo je vodil predsednik Saveza privatnih nameštenika v Zagrebu g. **Vladimir Pfeifer**. Anketo so pozdravili, odnosno na njej referirali tajnik centrale D. Z. v Beogradu **dr. Živko Topalović**, tajnik D. Z. za Slovenijo **Filip Uratnik**, podpredsednik Pokojninskega zavoda **Evgen Lovšin**, za ministrstvo za socialno politiko **dr. Tujkovič**, nadalje **dr. Obersnel** kot predsednik **Zveze društev privatnih nameščenцев za Slovenijo** in član načelstva Pokojninskega zavoda v Ljubljani, potem ravnatelj Pokojninskega zavoda **dr. Sačadin**, podravnatelj **dr. Vrančič** in drugi. Obravnavala so se vsa najvažnejša vprašanja pokojninskega zavarovanja, zlasti pa osnutek novega zakona, kakor je bil izdelan od Pokojninskega zavoda v Ljubljani, med drugimi tudi vprašanje, da se pokojninsko zavarovanje razširi na vso državo. (O poteku in sklepih te važne ankete, pri kateri so sodelovali prvi strokovnjaki iz države, bomo obširneje poročali v bodočih številkah našega lista.)

Popoldne se je vršila konferenca prosvetnih referentov D. Z., seja odbora centralnega tajništva D. Z. in seje klubov delegatov plenuma D. Z.

V nedeljo, dne 17. februarja 1929 dopoldne je bila na slovesen način izvršena otvoritvena svečanost, popoldne pa so se vršile klubske seje in zvečer koncert v dvorani D. Z.

V ponedeljek, dne 18. februarja 1929 se je vršila skupščina D. Z., pri kateri je bilo med drugim na predlog tajnika g. **Uratnika** sklenjeno, da D. Z. prispeva **50.000 Din k akciji za nujno pomoč gladujočim revežem**.

Elementarne sile

so povzročile, da se teh važnih posvetovanj in svečane otvoritve niso mogli udeležiti vsi delegati iz Dalmacije in da je ostalo na potu, oz. doma nekaj delegatov iz mariborske oblasti.

Ljubljanska in zagrebška železniška direkcija se je tiste dni borila s katastrofalnimi snežnimi zameti. Dne 16. februarja 1929 je doneslo časopisje vesti o novih snežnih zametih, o orjaških plazovih in železniških nesrečah. Med Celjem in Zidanim mostom je bil vsak promet za 24 ur ukinjen, ker so lavine na progji že segale do brzozavnih žic ter so zlasti pri Laškem prihrumele nove lavine ogromnih dimenzij, ki so zasule dve tretjini Savinje. Za 16. februarja 1929 se v Maribor ni pričakovalo nobenih vlakov iz juga. Na Koroški progji je zasul ogromen plaz proggo med Št. Lovrencem in Ribnico v dolžini 300 m in sicer 12 m na debelo. Maribor je bil odrezan od Ljubljane. Po očiščenju proge so pričeli prihajati v Maribor vlaki s 16 do 20, urno zamudo.

Vsled teh nepričakovanih elementarnih pojavov so došli v Ljubljano le oni delegati, kateri so se odpravili na nevarno potovanje že pred 15. februarjem

1929. Oni pa, ki so odšli pozneje, so došli le do Celja. Mnogo odposlancev strokovnih organizacij iz mariborske oblasti je vsled teh nepredvidljivih ovir moralo zadnji hip opustiti nevarno potovanje v belo Ljubljano in le v duhu slediti bogatemu programu te stanovske svečanosti.

Otvoritvena svečanost.

V največjem snežnem metežu, ko so na progah orjaški plazovi prehiteli drug drugega ter povzročili katastrofo za katastrofo, so se zbrali v nedeljo, dne 17. februarja 1929 proti 11. uri v Delavski zbornici številni predstavniki oblasti, korporacij ter zastopniki nameščenstva in delavstva. Prostor D. Z., zlasti dvorane, so bili prenapolnjeni.

Osebnost so prisostvovali zlasti: gg. **dr. Tujkovič** kot zastopnik ministra za socialno politiko g. **dra Drinkovića**, Veliki župan za ljubljansko oblast **dr. Vodopivec**, nadalje **dr. Breclj** v zastopstvu ljubljanske oblasti, **dr. Puc Dinko** kot mestni župan ljubljanski, **dr. Glaser** kot predsednik Suzor-a (Središnji ured za osiguranje radnika), **Miha Krek**, predsednik O. U. Z. D. (Okrožni urad za zavarovanje delavcev), za zbornico T. O. I. predsednik **Ivan Ogrin** ter glavni tajnik **dr. Windischer**, načelnik rudarskega urada dvorni svetnik **Stergar** z nadsvetnikom **Pehanijem**, dalje delegati vseh Delavskih zbornic v državi — razen splitske — s centralnim tajnikom **dr. Živkom Topalovićem**.

Pismeno pa so otvoritev pozdravili ter opravičili odsotnost gg. vladika-ljubljanski **knezoškofo dr. Bonaventura Jeglič**, Veliki župan mariborske oblasti **dr. Schaubach**, župan mesta Maribora **dr. Juvan** in mestni komisar vladni svetnik **dr. Mencinger**. Vsi ti visoki predstavniki oblasti so v daljših in krajših pismih pristrčno čestitali Zbornici k novemu domu.

Slovesnost je pričela ob 11. uri z uspešnim nastopom pevskega zbora »**Grafike**«, ki je odpela dvoje delavskih pesmi ter žela za to buren aplavz.

Slovesnost je otvoril predsednik Delavske zbornice g. **Melhor Čobal**, z daljšim govorom na prisotne, katere je pristrčno pozdravil. Prečitani so bili tudi pismeni pozdravi, od katerih priobčujemo le pismo g. ljubljanskega

knezoškofo dr. Antona Bonaventura Jegliča,

katero se glasi

»Zborovalcem v Delavski zbornici!

Današnjega Vašega dne se tudi podpisani srčno veselim. Prav iz srca čestitam snoštovanemu delavstvu za ta napredek, za to veliko pridobitev.

Sedaj boste lažje proučevali delavsko vprašanje, lažje spoznali njegove naravne pravice, lažje določevali korake v njihovo dosego, pa tudi lažje uravnavali vse sklepe tako, da bodo v soglasju z naravnimi pravicami drugih stanov.

Pozdrav in blagoslov!

V Ljubljani, dne 17. februarja 1929.

Dr. Anton Bonaventura Jeglič, škof.«

Vsi pozdravi so bili sprejeti od navzočih z velikim navdušenjem in viharnimi pozdravi.

Tajnik Delavske zbornice g. **Filip Uratnik** je imel na to lep govor, v katerem je izrekel zahvalo vsem, ki so pri tem delu sodelovali. Prva zahvala gre delu, ki ustvarja vse in ki je ustvarilo tudi to. Zahvala gre zlasti onemu **neznanemu junaku, slovenskemu delavcu**, iz katerega truda je vstal ta dom. (Prisrčne ovacije in dolgotrajno odobravanje.

V imenu ministra za socialno politiko g. **dr. Drinkovića**, ki je bil zadržan, je pozdravil in čestital k otvoritvi g. **dr. Tujkovića**.

Na to so imeli krasne govore gg. Veliki župan **dr. Vodopivec**, mestni župan ljubljanski **dr. Dinko Puc**, podpredsednik Zbornice T. O. I. **Ivan Ogrin**, glavni tajnik iste **dr. Windischer**, **dr. Breclj** kot zastopnik ljubljanske oblasti, generalni tajnik Delavskih zbornic **dr. Živko Topalović** iz Beograda.

Vsi govori so bili z velikim navdušenjem in viharnim ploskanjem od navzočih sprejeti. Ne dopušča nam prostor, da bi vse krasne, globoko zasnovane govore odličnih predstavnikov oblasti in prijateljev nameščenstva in delavstva dobesedno ponatili. Dovoljeno pa nam naj bode, da objavimo tehten in velepomemben govor Velikega župana ljubljanske oblasti, govoren z oficijelne strani, z odločnimi in prepričevalnimi besedami, ki je vzbudil splošno pozornost ter je bil od prisotnih z velikim aplavzom prav živahno pozdravljen.

Govor Velikega župana g. dr. Frana Vodopivca.

Spoštovana gospoda!

Pomemben dan praznuje danes slovensko delavstvo. Dobilo je svoj dom, dobilo je svoje ognjišče, okrog katerega se bo zbiralo, kakor se rodbina zbira okrog svojega ognjišča. Legalno zastopstvo delavstva, Delavska zbornica in njene institucije so dobile dom, iz katerega bodo tem uspešnejše razvijale svoje delovanje v korist delavstva. Še pred 20 leti ni bilo mogoče misliti na to, da bi slovensko delavstvo kdaj doseglo ta cilj, toda že v desetih letih obstoja naše mlade države je pridobilo eno socialno pravico za drugo in doseglo je tudi Delavsko zbornico. To je velik uspeh legalno organiziranega delavstva, ki se z legalnimi sredstvi bori za svoje pravice.

Nekateri so mislili, da je sedaj prišel ugoden trenutek, da se socialne pridobitve, ki jih je delavstvo težko pridobilo, zmanjšajo. Toda to so le želje posameznikov.

Tu ne gre za izraz širših gospodarskih krogov, ki se zavedajo, da je zadovoljen delavec predpogoj uspešnega dela in ki ne nameravajo okrnjevati doseženih delavskih pravic.

Saj se je naš modri vladar sam v svoji proklamaciji spominjal izmučenih in utrujenih, toda še vedno patrijotičnih ljudskih množic in je ravno trpljenje teh množic napotilo vladarja do zgodovinske odločitve.

Mislím, da je nastopil čas, ko bodo nastali novi viri dela in zaslúžka. Z mirnim pogledom v bodočnost se lahko udaste v miru vsemu svojemu veselju nad svojim novim krasnim domom. Ta dom naj Vam daje novo pobudo za zboljšanje Vašega delovnega položaja. Delavski zbornici pa iskreno čestítam in želim, da še nadaljuje uspešno delo.«

Predsednik D. Z. g. **M. Čobal** se je v zbranih besedah prisrčno zahvalil govornikom za pozdrave in pomembna izvajanja. Navdušeno ploskanje navzočih je pričalo, da je predsednik Čobal govoril iskrene besede iz srca vsega delavstva in nameščenstva.

S tem je bila otvoritvena slavnost končana. Predstavniki oblasti in korporacij ter delegati strokovnih organizacij so si na to ogledali prostore nove palače, ki pomenja krasen uspeh za vse strokovne organizacije delavstva in nameščenstva, za njih prvoboritelje in za našo skupno zakonito predstavnico, Delavsko zbornico.

Palača Delavske zbornice v Ljubljani stane nad 7 milijonov dinarjev. V isto sta vložili obe samoupravni delavski instituciji — Delavska zbornica in Borza dela — nad 3 in pol milijone dinarjev, torej polovico zazidanega kapitala.

Zgradbo v tem obsegu je bilo možno dograditi le na ta način, da se je ta gradbena akcija Delavske zbornice združila s stanovanjsko akcijo mestne občine ljubljanske, ki je šla Delavski zbornici pod vodstvom g. komisarja **dr. Antona Mencingerja** in g. župana **dr. Dinka Puca** v vsakem oziru na roklo.

V palači Delavske zbornice so v pritličju prostori Delavske zbornice, Borze dela, Izseleniškega urada, Oblastne Inspekcije dela, Javne kuhinje in brezalkoholne gostilne ter prostori krasno se razvijajoče knjižnice in čitalnice Delavske zbornice.

V prvem nadstropju imajo prostore delavske kulturne in strokovne organizacije vseh smeri.

Na dvorišču palače so prostori za pevska društva in godbo ter lepa dvorana z odrom. Poleg vsega tega se je našlo v zgradbi, ki jo moramo imenovati v resnici palačo, še prostora za 28 stanovanj.

Delavski dom v Celju.

V Celju je kupila Delavska zbornica za Slovenijo poslopje bivše celjske okoliške šole in ga popolnoma prezidala. Zgradba stane 800.000 Din ter je dograjena s sredstvi Delavske zbornice. V lično prenovljeni stavbi so nameščene podružnice Javne borze dela ter strokovnih in kulturnih organizacij v Celju.

Tudi za **novi dom v Mariboru** se pridno zbirajo sredstva. Dosedaj je v ta namen zbranih nad 1 milijon dinarjev. V zadnjem času se izdelujejo načrti ter vrše pogajanja za zidanje palače, kjer bi dobili nameščenci in delavci primerne prostore za Ekspozituro Delavske zbornice v Mariboru, Borzo dela, razne strokovne organizacije itd. Tudi ti načrti se bodo v doglednem času uresničili, da bodo zgradbe v Ljubljani in Celju dobile sestro tudi v Mariboru. Kako bode izgledala ta stavba v Mariboru, bode odločila bližnja bodočnost.

Iz slik ob pričetku in na koncu tega priobčila razvidimo impozantnost palače Delavske zbornice v Ljubljani in lepo stavbo Delavske zbornice v Celju.

Kar kdo dobro postavi,
Ne more biti porušeno!

Poslopje Delavske in nameščenjske zbornice v Celju.

Delavske zbornice v Jugoslaviji.

Filip Uratnik, tajnik Delavske zbornice.

Zakonito podlago za organizacijo naših Delavskih zbornic tvori naredba z zakonodajno močjo z dne 21. maja 1921, ki je prišla kasneje v celotnem obsegu v zakon o zaščiti delavcev, Zakon o zaščiti delavcev je izšel, kakor znano, leta 1922.

Po tem zakonu obstojajo Delavske zbornice iz 60 izvoljenih delegatov, od kojih odpade na nameščence 10 in na delavce 50 delegatov, ki volijo iz svoje srede 12-članski upravni odbor, ki vodi tekoče posle zbornice.

Delavske zbornice so pričele s svojo delavnostjo v januarju 1922. Delegati prvih, takozvanih provizoričnih Delavskih zbornic, so bili imenovani od ministrstva za socialno politiko na predlog delavskih strokovnih central. Začasne Delavske zbornice niso smele pobirati od delavstva nikakih prispevkov, temveč so bile odvisne od državnih subvencij. Te državne subvencije pa so bile tako neznatne, da so zadostovale komaj za konstituiranje, za vzdrževanje najskromnejšega aparata so bile že premajhne. Zlasti pa je bilo nemogoče izvesti s temi subvencijami volitve in spremeniti s tem zbornice v definitivne. Razumljivo je, da pri tem položajučasne delavske zbornice niso mogle razviti delavnosti, kakor je predpisano zbornicam po zakonu. Obstojala je nasprotno velika nevarnost, da bo cela institucija zamrla, še predno je pričela živeti. Šele finančni zakon iz leta 1924 in 1925 je dovolil, da smejo tudi provizorične Delavske zbornice v svrhu izvršitve volitev predpisati in pobirati prispevke od delavstva in nameščenstva. Sedaj so mogle zbornice izvoliti svoje zakonite organe in započeti z večjo intenzivnostjo svoje delovanje.

Danes obstoja v državi v celoti šest zbornic. Njihovi sedeži so: v Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, No-

vem Sadu, Sarajevu in Splitu. Vse zbornice so danes definitivne.

Prispevek za Delavske zbornice znaša tedensko 0.3% zavarovane mezde, to je 1.5 do 4.5 Din mesečno in se pobira preko organov bolniškega zavarovanja zajedno s prispevkom za to zavarovanje. Število članov posameznih zbornic je razvidno iz sledeče sestave:

Delavska zbornica:	Članov:
Zagreb	150.777
Beograd	78.837
Ljubljana	79.683
Novi Sad	77.184
Sarajevo	62.024
Split	26.101

Skupaj 474.606

Med nalogami, ki jih predpisuje zakon Delavskim zbornicam, je najvažnejša ta, da imajo podajati državnim in samoupravnim zakonodajnim in upravnim oblastem v vseh vprašanih socialne politike svoja mnenja in predloge. Razumljivo je, da morejo biti ti predlogi in taka mnenja samo v tem slučaju dobro preiščeni, ako stoji Delavske zbornice na eni strani v ozkih zvezah s strokovnim pokretom, koježa želje in stremjenja so najboljše merilo za želje in stremjenja delavstva in nameščenstva, na drugi strani pa, če ta stremjenja in gospodarske ter socialne pojave, kojih se dotikajo, temeljito proučijo.

Iz slednjih razlogov je najvažnejša naloga Delavskih zbornic, da proučujejo gospodarsko in socialno življenje s posebnim ozirom na interese svojega članstva in da ustvarijo v javnosti razumevanje za te zahteve. Zelo važno je, kako presoja javnost razne politične in socialne probleme.

To javno mnenje je v politiki velesila zase. Kapitalistični in podjetniški svet je to že zdavnaj v polni meri razumel in uvaževal in je ustvaril v trgovskih

in obrtnih zbornicah organe, ki uplivajo že od nekdanj zelo izdatno na politično javnost, često v škodo delavstva. Tu naj ustvarijo Delavske zbornice potreben protiutež. To je posebno tam potrebno, kjer so strokovne in politične delavske organizacije še slabe tako, da ne morejo vršiti te važne naloge v dovoljni meri.

Potrebno predpripravo za študij socialnih in gospodarskih vprašanj tvori statistično delo zbornic. V naši državi je državna statistika še nezadostno razvita. Zlasti nezadostno je razvita socialno politična statistika. Pri tem položaju so poklicane delavske samoupravne organizacije, da izpolnijo to vrzel.

Delavske zbornice so sestavile skupno z Osrednjim uradom za zavarovanje delavcev statistični program, ki obsega naslednje točke: Zbiranje podatkov o razvoju strokovnega pokreta, o mezdnih gibanjih, o delovnem času in višini delovnih mezd, o gibanju prebivalstva v zvezi s problemom brezposelnosti, o gibanju draginje, o številu in sestavi delavstva, zaposlenega v trgovini, obrti in industriji, o zdravstvenih razmerah delavstva, o gospodarstvu državnih samoupravnih organov in raznih industrijskih skupin.

Naj podčrtamo, da vse to delo nima samo teoretičnega pomena, kakor bi se na prvi pogled zdelo, temveč da je izredne praktične važnosti. Samo par primerov naj nam to osvetli.

Ko je bil v Narodni skupščini v razpravi zakon o izenačenju davkov, so bile tudi naše Delavske zbornice činitelj, ki je pomagal prepričati z zbranim statističnim gradivom merodajna zakonodavna zastopstva, da so delavci in nameščenci v naši državi nadvse krivično obdavčeni. Nov davčni zakon je prinesel delavstvu v resnici precej znatno znižanje bremen, ki je na področju Delavske zbornice za Slovenijo trikrat večje, kakor vsi prispevki za Delavsko zbornico.

Na polju socialnega zavarovanja gre istotako za vsote, ki segajo v težke milijone. Naj samo omenimo, da je bilo izgubljenih vsled vojne in njej sledeče devalorizacije samo na rezervah nezgodnih in starostnih zavarovalnih zavodov nad pol milijarde dinarjev sedanje vrednosti. In vendar se tega naša politična javnost niti ne zaveda. V tej javnosti se pač govori o upravičenosti valorizacije devaloriziranih delnic, ne govori pa se o upravičenosti valorizacije rezerv socialnih zavodov.

Če skušajo pojasnjevati zbornice s številskimi krivico, ki se je delavstvu in nameščentstvu s to devalorizacijo zgodila, je treba imeti pred očmi, da je vreden na tem polju že delen uspeh za delavstvo mnogo milijonov.

Iz drugih člankov v letnem poročilu Delavske zbornice je razvidno, pred kako važna praktična vprašanja bo postavljeno delavstvo in nameščentstvo o priliki izenačenja zakonodaje. Tudi tu gre za važne praktične interese. Gotovo bo stvarj zelo koristilo, če bodo podprle delavsko parlamentarno zastopstvo ob tej priliki tudi Delavske zbornice.

Mislimo, da smo s tem dovolj podkrepili svojo trditev, da je ta del delovanja Delavskih zbornic zelo važen, da najvažnejši. So delavci in nameščenci, ki mislijo, da bi Delavske zbornice najbolje vršile svojo nalogo, če bi prispevke, ki jih dobivajo od svojih članov, čim najenakomernejše med te člane prav razdelile. A ti delavci in nameščenci nimajo prav. Ves problem organizacije je ravno v tem, da se zbirajo iz

malih prispevkov večje sile, ki so šele v stanu poseči v javno in politično življenje.

Velike važnosti je delo Delavskih zbornic na prosvetnem polju. Kot primer za to navajamo pred enim letom v Ljubljani ustanovljeno knjižnico in čitalnico Delavske zbornice za Slovenijo, katere hiter napredek nam kažejo sledeče številke:

V mesecu:	Obiskalo knjižnico oseb:	Izposodilo knjig:
septembru 1926	68	155
septembru 1927	709	1306
septembru 1928	1320	2639
novembru 1927	1382	2806
novembru 1928	1791	3814

Pred par meseci je ustanovila Delavska zbornica za Slovenijo tudi v Mariboru svojo knjižnico in čitalnico, ki se istotako zelo lepo razvija.

S tem pa prosvetno delo zbornic še daleč ni izčrpano. Zbornice izdelujejo za delavske organizacije predavanja, opremljena s skioptičnimi slikami. Ta predavanja poseča delavstvo in nameščentstvo tudi izven večjih delavskih središč v velikem številu.

O velikem socialnem in kulturnem pomenu domov Delavskih zbornic smo spregovorili v poročilu Delavske zbornice na drugem mestu.

Nadaljna kategorija nalog Delavskih zbornic je intervencionističnega značaja.

Na zbornice se obračajo v nešteti primerih organizacije, pa tudi posamezni delavci in nameščenci s prošnjami za intervencije. Te intervencije so z ozirom na sedanje stanje strokovnega pokreta v naši državi potrebne. Pripomniti pa moramo, da bi bila **pravilna razdelitev delokrogov ta, da bi se obračali posamezniki s prošnjami predvsem na delavske zapu-nike in strokovne organizacije**, medtem ko bi intervenirala Delavska zbornica predvsem **na prošnje strokovnih organizacij** in to zlasti pri mezdnih sporih važnejšega značaja.

Zakon določa, da so poklicane Delavske zbornice ustanovljati ali dajati inicijativo za ustanovitev zavodov in institucij, ki so v stanu dvigniti ekonomski, socialni in kulturni položaj nameščentstva in delavstva. Tudi na tem polju so razvile Delavske zbornice živahno delavnost.

Zopet lahko omenimo tu Delavske Domove.

Dalje naj omenimo inicijativo, ki jo je izdala Delavska zbornica za Slovenijo za osnovanje delavskih pomožnih blagajn, od delavstva upravljanih podpor-nih blagajn za slučaj brezposelnosti in onemoglosti. S temi zavodi naj bi si skušalo ustanoviti delavstvo za čas, dokler si ne pridobi zakonitega invalidnega zavarovanja, malo nadomestilo za to zavarovanje. Ta inicijativa Delavske zbornice za Slovenijo je našla med delavstvom dokaj odzivov. Že so v snovanju taki fond v tovarnah v Vevčah, Rušah, Šošanju, Celju, Hrastniku in Trbovljah.

Pri veliki politični in strokovni razcepljenosti nameščentstva in delavstva v Jugoslaviji je med drugim važno tudi to, da ima strokovno gibanje v Delavskih zbornicah institucijo, ki zbira pri skupnih akcijah sile delavstva in nameščentstva za enoten nastop. Pri vsej različnosti daljnih ciljev, načel in programov, gleda delavstvo in nameščentstvo na aktualna dnevna vprašanja vendar navadno enotno. V vprašanih delavskih zaščite, delavskega zavarovanja, tarifnih pogodb se delavstvo ne loči po svoji principijelni in politični opredelitvi. Tu morajo poseči Delavske zbor-

nice vmes in morajo biti vez, ki združuje ločeno korakajoče sile.

Kakšno naj bo razmerje med svobodnim strokovnim pokretom in med Delavskimi zbornicami? Ali ne postoji med obojnimi delokrogij medsebojna konkurenca? Ali so bile ustanovljene naše Delavske zbornice na željo in inicijativo svobodnih strokovnih organizacij? Ali ne zavirajo razvoja slednjih?

Delavske zbornice so bile ustanovljene v naši državi na inicijativo in na željo delavskega in nameščenskega pokreta. Pred vojno je bila podpora, ki jo je prožila država na eni strani delojemalskim, na drugi strani delodajalskim organizacijam, zelo različna. Poleg svobodnih delodajalskih organizacij je obstajalo več vrst prisilnih organizacij obrtnikov in trgovcev, ki so uživale vso državno podporo. Delojemalske svobodne organizacije pa so se od državne oblasti prej preganjale, kakor pospeševale. O prisilnih organizacijah delojemalcev je moglo biti še manj govora. Tako je država podpirala poslodavce, to je že itak jačjo stran, mesto da bi podpirala delojemalce. To neenako postopanje je povzročilo, da je postavilo nameščenstvo in delavstvo na dnevni red zahtev po Delavskih zbornicah.

Delavske zbornice, ki so nastale na željo in inicijativo svobodnega strokovnega pokreta, so skušale ta pokret do sedaj po svojih močeh podpirati. Kljub temu pa ne bomo trdili, da je izključeno, da bi moglo delovanje Delavskih zbornic razvoju strokovnih organizacij tudi škodovati. To vse je odvisno od tega, kako usmerjajo Delavske zbornice svoje delovanje in kako se vodijo.

Tu je treba imeti najprej pred očmi, da obsegajo strokovne organizacije vseh smeri komaj dobro desetine vsega delavstva. Gotovo je upravičeno, da se zahteva, da sodelujejo pri naporih za boljše socialno zaščito vsi nameščenci in delavci, tudi onih indiferentnih devet desetih, ki so pač pripravljene vzeti sadove naporov nekaterih za zboljšanje socialnega položaja vseh, ki pa odklanjajo sami vsako žrtev. Gotove nevarnosti obstojajo v tem, da bi se dala izrabljati neorganizirana večina delavstva od delavstvu sovražnih sil, ki bi mogle zadobiti na ta način škodljiv vpliv na Delavske zbornice. Zato je potrebno in zaželeno, da vodi Delavske zbornice organizirano delavstvo in nameščenstvo. To je pri naših zbornicah med drugim tudi s tem olajšano, da morejo postavljati po pravih kandidatih liste za delegate Delavskih zbornic le registrirane strokovne organizacije.

Kar se tiče omejitve delokroga strokovnih organizacij po Delavskih zbornicah, se mora poudariti, da omejujejo ta delokrog tudi druge javnopravne socialne ustanove, predvsem delavsko zavarovanje in to mnogo bolj kakor Delavske zbornice. Ni dvoma, da se ima zahvaliti v mnogih zapadnih državah strokovno gibanje za svojo veliko moč deloma temu, da so strokovne organizacije tudi organi socialnega zavarovanja. Kljub temu pa so interesi zavarovanja samega tako važni, da ni bila napaka, da se je dalo temu zavarovanju **prisilen značaj** in ga po enotnih smernicah uredilo, četudi so imele doprinesiti strokovne organizacije za to kako žrtev.

Kar se sodelovanja pri mezdnih gibanjih tiče, med Delavskimi zbornicami in strokovnimi organizacijami ni konkurence. Le strokovne organizacije morejo zbirati stavkovne fonde za mezdne boje. Vsled tega morejo biti samo one stranka v mezdnih bojih.

Delavske zbornice morejo nastopati le kot njih zastopniki. Kot njih zastopniki pa morejo strokovnim organizacijam, zlasti pri večjih mezdnih gibanjih, mnogo koristiti. Če imamo pred očmi, da znaša prispevek za Delavske zbornice **komaj petino prispevka za strokovne organizacije**, lahko trdimo, da so izgovori, da bi se kdo pri strokovnih organizacijah ne mogel organizirati, ker plačuje prispevke za Delavsko zbornico, neutemeljeni. Gotovo je, da se dogaja, da navajajo neorganizirani nameščenci in delavci ta izgovor, kadar se branijo pristopiti v strokovno organizacijo. A neorganiziranci bodo našli v takih slučajih vedno dovolj izgovorov, da bodo utemeljevali, zakaj niso organizirani. Stvar strokovnih organizacij in strokovne izobrazbe je, da se predoči nameščenstvu in delavstvu, zakaj plačuje prispevke za Delavske zbornice in zakaj za strokovne organizacije in v koliko more napraviti ena organizacija drugo nepotrebno. Na drugi strani naj še enkrat poudarimo, da bi bila težka zmotna, če bi kdo mislil, da bi mogle Delavske zbornice svobodni strokovni pokret nadomestiti. V delavstvu in nameščenstvu je pravir vse socialne politične delavnosti. Svobodne strokovne organizacije morejo predvsem črpati iz tega pravira in postavljati socialno politične probleme na dnevni red. One so poklicane prihajati z inicijativami, Delavske zbornice pa so poklicane, da te inicijative sprejemajo, jih poglobe in napravijo godne za rešitev.

Zakon o odvetnikih.

Dr. Rihard Faninger.

1929

Dne 19. marca t. l. je stopil v veljavo novi zakon o odvetnikih. Prinaša glavne in najbolj važne odločbe novega zakona, zlasti spremembe dosedanjega zakona. Pred vsem določa zakon na splošno, da ima odvetnik pravico zastopati svojo stranko pred sodišči, drugih državnih in samoupravnih oblasteh in javno pravnih telesih ter skrbeti za to, da pride do pravih in zakonitih odločb. Med tem, ko v dosedanjem zakonu ni bila jasno izražena pravica odvetnika, da sme zastopati tudi pri upravno političnih rešitvah in se je večkrat dogajalo, da so upravne oblasti pač sprejemale vloge odvetnikov in jih reševale, niso pa pripuščale odvetnikov k zaslišanju v kazensko policijskih zadevah, se to po besedilu novega zakona o odvetnikih ne bo moglo več dogajati, kar je tem večje važnosti, ker bo po novem kazenskem zakonu velik del prestopkov, glede katerih je sedaj sodilo okrajno sodišče, pristojalo v rešitev policijski oblasti in je jasno, da bodo morali biti pripuščeni k zaslišanju pri policijski oblasti tudi zastopniki strank.

Vstop v odvetniški stan je znatno olajšan za Slovenijo, ker zadostuje za vpis v imenik odvetnikov naše državljanstvo, sposobnost za vršenje pravnih poslov in absolviran pravni študij v tu- ali inozemstvu kot redni slušatelj (brez doktorata) ter položitev odvetniškega ali sodniškega izpita.

Odvetniški in sodniški izpit sta torej povsem izjednačena, kar dosedaj ni bilo, ker so morali sodniki delati dodatni izpit, če so hoteli vstopiti v odvetniški stan, v kolikor niso imeli pravice vstopa po petletni dobi prakse pri senatih okrožnih sodišč.

Ženske so pripuščene k advokaturji in bo brezdvomno v par letih zagovarjala pri poroti kaka dična mariborska juristinja.

Za odvetnike bivše Avstro-Ogrske, ki so Slovani, veljajo posebne določbe in bo zlasti Slovencem iz Primorja omogočeno, da se preselijo k nam tekom 5 let.

Petletna praksa odvetniških pripravnikov je sledeča:

Eno leto mora biti pripravnik pri sodišču, tri leta pri kakšnem odvetniku v Jugoslaviji, a eno leto lahko ostane pripravnik v praksi tudi pri državnem pravdnikstvu, pri javnem notarju, ali v upravni službi. Izpit lahko dela po treh letih, mora pa imeti že sodno leto za seboj.

Tudi je olajšan prestop v odvetništvo brez štiritletne prakse in brez odvetniškega izpita sodnikom okrajnih, okrožnih in trgovskih sodišč, državnim pravdnikom, tajnikom višjih sodišč, kateri so sedaj že v tej službi in imajo pet let službovanja v njih zvanju. Tisti, kateri dosežejo gori navedeno petletno dobo po stopanju v veljavo odvetniškega zakona, smejo brez odvetniškega izpita prestopiti po preteku treh let v odvetniški stan.

Nekateri višji uradniki zlasti predsedniki okrožnih in trgovskih sodišč, predsedniki in sodniki višjih sodišč ter redni in izredni profesorji prava na univerzah smejo stopiti takoj v vrsto odvetnikov brez prakse in brez položitve izpita. Ta pravica pa ne pripada onim sodnikom, ki so disciplinskim potom odpuščeni iz državne službe ali pa penzionirani.

V odvetniški imenik ne more biti vpisan dotičnik, ki je zagrešil kake kazenske stvari, katere so taksativno v zakonu navedene. Nova je zlasti — malo nerazumljiva — točka d) §a 4, katera pravi, da ne sme biti vpisan oni »ko se svojim radom učinio nedostojnim poverenja«. Ta pasus je presplošen in postane v praksi lahko harmonika.

Praksa se računa pripravnikom od dneva, ko začne delo v pisarni. Prakse ne sme pripravnik prekiniti za več kot en mesec in mora odvetnik to takoj naznaniti Odvetniški zbornici. Vračuna pa se vojna služba. Vračuna se pripravniku tudi doba prakse v pisarni po smrti odvetnika.

Določeno je v zakonu tudi nadziranje odvetnikov glede zaposlitve odvetniških pripravnikov.

Odvetniški izpiti se polagajo pri apelacijskem (višjem deželnem) sodišču ter sestoji komisija iz predsednika in štirih članov, od katerih morata biti dva advokata. Ustmeni izpit je javen ter ga napravi tisti, za katerega so glasovali štirje člani komisije. Odvetniške filijale so zabranjene ter je tudi zabranjeno vsako družabno razmerje z osebo, katera ni advokat.

Nov je predpis, da mora advokat sestaviti zapisnik s stranko o tistih opravilih, katere bo določila Odvetniška zbornica.

Uradno postavi Odvetniška zbornica zastopnika stranki, če se izkaže, da sta dva odvetnika odklonila zastopstvo. Seveda to zastopstvo ni brezplačno, razven zastopstvo siromašnih, v katerem slučaju pa ima odvetnik pravico do honorarja, če pride stranka s pravdo do denarja.

Nova je določba, da je odvetnik vezan po odpovedi pooblastila še 30 dni na zastopanje, v kolikor treba ščititi stranko od škodljivih pravnih posledic.

Strogo je zabranjeno odvetniku, dati svoj podpis na akte, katere ni sam sestavil, odnosno kateri ne izvirajo iz kake odvetniške pisarne.

Odvetniški pripravniki smejo zastopati pri višjem deželnem sodišču in upravnem sodišču šele po polo-

ženem odvetniškem izpitu. Zdi se, da je s tem ovržena dosedanja substitucijska pravica starejših koncipientov.

Važna je nova določba, da sme advokat razven rednih stroškov, zahtevati za svoj trud posebno nagrado, za katero istotako veljajo posebni predpisi.

Zakon predvideva posebno odvetniško tarifo za enostavne stvari ter bo minister pravde izdal tozadevne odločbe, katere bodo najbrž za razna mesta različne. Za posla, kjer ni tarife, veljajo predpisi občnega državljanskega zakona, ter sme zastopnik tožiti stranko za plačilo svoje nagrade in stroškov brez sodne odmeritve, ki je le fakultativna. Tudi stranka ima pravico zahtevati pri sodišču odmeritev stroškov v določenem roku.

Odvetnik se ne sme oddaljiti iz kraja svojega sedeža za več kakor eno leto, ker ga lahko Odvetniška zbornica zbrise. Preselitev je dovoljena ter se dosednji rok treh mesecev lahko zniža, event. v slučaju preselitve v okolišju istega okrožnega sodišča, celo popolnoma opusti.

Uprava odvetniških zadev je v rokah Odvetniške zbornice, katera se bo morala po 19. marcu 1929 na novo konstituirati ter obstoja tudi še nadalje disciplinsko večje.

Novčane globe so zvišane. Zlasti se smatra kot disciplinski prestop odvetnika sledeče:

1. Ako po plačanem posredniku ali na kakšen drug nedopuščen način išče klijenta;

2. ako podpiše vlogo, sestavljeno od »piskarača-nadripisara-zakotnega pisarja«, ali ako na kak drug način pomaga razširjenju zakotnega pisarstva, ali

3. ako na javni prodaji, na kateri zastopa kakšnega upnika, kupi za svoj račun ali svojih sorodnikov stvari, ki se prodajajo.

Predviden je advokatski penzijski fond za osiguranje onemoglih svojih članov in za slučaj smrti — njih rodbin. To bo še določeno s posebno določbo.

Vsak odvetnik mora biti vpisan v imenik dotičnega višjega deželnega sodišča (apelacijskega sodišča, kjer ima svoj sedež.

Ta odločba bo važna zlasti za vpis onih odvetnikov, ki so polagali izpite v Beogradu in izvršujejo sedaj odvetniške posle na teritoriju drugega višjega deželnega sodišča (apelacijskega sodišča) in ne na sedežu sodišča, kjer so vpisani.

Vsi odvetniki morajo zahtevati ponovni vpis v imenik odvetnikov. Odvetnike, kateri so že vpisani, bodo prvi odbori vpisali uradno. Tisti, kateri niso vpisani, morajo to storiti tekom treh mesecev od 19. marca 1929 naprej.

Javne agenture (gospodarske pisarne) se ne bodo smele več ustanavljati in so tozadevni dvorni dekreti avstro-ogrške monarhije ukinjeni. Dosedaj izdane pravice javnih agentov pa veljajo še nadalje do ugasnitve.

Piskarači, nadripisari.

Važna je določba §a 119 glede zakotnih pisarjev, katere imenuje zakon piskarače ali nadripisare. Takih piskaračev in nadripisarjev se je pri nas razpaslo, da je joj. Kamor človek pogleda v spise, bodisi na sodniji, bodisi pri upravnih oblasteh, bodisi pri magistratu, bodisi pri posojilnicah in hranilnicah, bodisi v spornem ali nespornem postopanju, bodisi v stanovanjskih zadevah, bodisi pri prošnjah za koncesije, bodisi pri prošnjah za izdajo obrtnih listov, bodisi

pri prošnjah na finančne oblasti, bodisi pri notarskih ali odvetniških poslih, kjer se gre za sestavo listin, povsod in povsod vidiš vloge pisarjačev in nadripi-sarov, bodisi privatnih lic, bodisi uradnih, ki kakor trmiti grizejo na materijelnem deblu odvetniškega stanu, ki zbog teh pisarjačev od leta do leta mate-rijelno pada in vsled tega trpi na ugledu. Dosedaj je v tem oziru bilo premalo rigoroznosti pri vseh obla- steh brez izjeme ter je šlo to zakotno pisaštvo tako daleč, da so celo poslanci, katerih naloga bi bila, v skupščini vršiti delo pri sestavi zakonov, začeli opravljati zakotno pisaštvo ter s svojimi intervenci- jami pri posameznih uradih moralno pritiskali na uradnike, da so jim šli ti z ozirom na položaj poslan- cev seveda na roko, ker so se jih pač bali in jim je bila njih eksistenca in eksistenca njih družin bližja, nego vse drugo.

Ker je po 6. januarju 1929 nehalo to indirektno uplivanje in interveniranje, ima odvetništvo sedaj priliko, da začne zopet s polno paro zastopati svoje pravice in je moralna dolžnost odvetnikov, da stopijo z vso vehemenco in brezobzirno na levo in na desno pisarjačem in nadripi-sarjem na prste. Zlasti pri se- stavi kupnih pogodb in drugih listin se vršijo grozovite nerednosti, ker zakotni pisarji sestavljajo take listine na debelo ter brez pravega znanja sestavljajo po- godbe, ki so strankam le v kvar, po drugi strani pa se pri sestavi takih pogodb poslužujejo celo odvetniške tarife ter navajajo strankam, da bo to pri pravno izobraženem človeku še več »koštalo«. Ljudje ne po- mislijo, da taki zakotni pisarji ne nosijo za sestavo po- godbe nikakšne materijelne odgovornosti in da so take pogodbe po največkrat vzrok nepotrebnim sporom. Z okrepitevijo pravne zavesti ljudi in z očiščenjem ozračja od zakotnih pisarjev bo imelo celokupno go- spodarstvo našega okraja in okrožja samo po sebi dobiček.

Dolžnost oblasti je, da v tem oziru napravijo red in izdajo stroge odredbe, da nima nikdo pravice vpo- gleda v vpise, kateri ni za to pooblaščen in če se iz- kaže, da kdo prihaja prevečkrat, je brez pomisleka uporabiti zakon. Dolžnost oblasti je, da pokličejo pri vlogah, katere »dišijo« po zakotnem pisaštvu, stranke in jih izprašajo, kdo jim je vlogo napravil. Zakotne pisarje je dosedaj lahko kaznovalo okrajno sodišče (izvensporni oddelek), predpisi pa so bili nezadostni, zlasti za sedanje razmere ter ni prišel nobeden za- kotni pisar do zaslužene kazni, vsaj kolikor je meni znano.

Besedilo sedanjega §a 119 je sledeče:

Oni, koji obrtoma zastopa stranke pred sodišči in drugih državnih in samoupravnih oblasteh ali javnopravnih telesih, ali ki obrtoma sestavlja za druge osebe listine v pravnih poslih ali listine, katere inace morejo služiti sodiščem, izvzemši občinska so- dišča, in za to po zakonu ni pooblaščen, vrši kazensko dejanje ter bo kaznovan z denarno globo do 1500 Din ali z zaporom do dveh mesecev ali pa z obema kazni- ma skupaj. Za sojenje teh kaznivih dejanj je pristoj- no okrajno sodišče po predpisih zakona o kazensko pravnem redu.

Kazensko postopanje se more začeti na predlog državnega pravnika ali Odvetniške zbornice, katera ima vse pravice obtožitelja.

Zakon torej nudi zadostne prilike, da se po 19. marcu t. l. zakotno pisaštvo brezobzirno in teme- ljito za vselej odpravi.

Prva slovenska odvetniška kan- didatinja v Jugoslaviji.

Tomišek Zora.

V Sloveniji dosedaj nismo poznali odvetnic in ne odvetniških kandidatinj. Prejšnji avstrijski odvet- niški zakon ni dopuščal ženskam izvrševati tega po- kllica. Nov zakon o odvetnikih v Jugoslaviji pa pri- pušča k advokaturi tudi ženske. S tem je nastopil v naši državi velik preobrat, ki nudi tudi ženskam vsestransko udejstvovanje v tem poklicu.

Kot prva slovenska odvetniška kandidatinja bila je vpisana dne 19. marca 1929 v ljubljanski Odvetniški zbornici za Slovenijo gospodična **Tomišek Zora**.

Kot strokovna organizacija, ki imamo ozke stike z gg. odvetniki in notarji ter kandidati in iste v le- pem številu prištevamo našim podpornim članom, izrekamo najsrčneje čestitke prvi slovenski odvet- niški kandidatinji v Sloveniji, gospodični Zori To- miškovi.

Iskreno jo pozdravljamo, želeč ji najboljših uspe- hov na novo otvorenem juridičnem polju. Še prav posebno veselje izražamo, da je to prvenstvo zadelo vrlo Savinčanko in štajersko rojakinjo.

Legitimacije po § 31 c. p. r. v nevarnosti?

Kot udar z jasnega nas je zadela hipna vest, da bode z uvedbo zakona o odvetnikih najbrže ukinjeno zastopstvo pisarniških uradnikov ter zabranjene le- gitimacije po § 31 c. p. r.

Dne 18. marca 1929 so bili ti glasovi pri I. na- rokih posebno glasni. Saj je imel stopiti v veljavo za- kon o odvetnikih že drugi dan, 19. marca 1929. Po hodniških raznih sodišč se je o tem razvneto razpravi- ljalo. Ne samo pisarniško uradništvo — braneč svoje stališče, tudi nekateri odvetniki in sodniki so se živo zanimali za novo stanje.

Padle so ostre besede zlasti proti onim odvetnikom, kateri so — pozabivši na socijalen čut in stanovske dolžnosti do poklicnega odvetniškega uradništva, vživajoč preveliko zaupanje od strani Odvetniških zbornic — znali na razne načine izposlovati od Zbornic legitimacije po § 31 c. p. r. nepoklicnemu in za advokaturu nekvalificiranemu uradništvu.

Ne pretresajoč dalekosežnega pomena in pravega namena novele k § 31 c. p. r., so nekateri nedisciplinirani in samovoljni šefi izposlovali legitimacije, bodisi drž. penzionistom, najetim za prav majhne nagrade, ali pa premladim in neizšolanim strojepiskam, katere so potem kot začetnice že prvo in drugo leto prakse pošiljali na sodišča, da so tam mehanično podpisovale zapisnike o I. narokih, ne da bi še zamogle doumeti važnosti teh sodnih činov. Ne samo v Sloveniji, tudi po drugih kronovinah bivše Avstrije so bili na ta način izrabljeni tozadevni uspehi naših strokovnih organizacij in sicer na našo škodo ter na korist nepoklicnega uradništva, vedno pa služeč v dobičkaželjne namene prizadetih odvetnikov, ki tudi na ta način skušajo bogateti. S tem pa množijo brezposelnost in prikrajšujejo pri zaslužku poklicno odvetniško uradništvo ter naše socijalne institucije, zlasti Pokojninski zavod, v katerega ne plačujejo nikakih prispevkov za svoje uslužbenice iz vrst drž. penzionistov.

Mariborsko društvo je še isti dan naslovilo to-le vlogo na

Čislano Odvetniško zbornico v Ljubljani.

Odvetniški zakon in legitimacije po § 31 c. p. r.

Danes smo izvedeli od neuradne strani, da je s sprejetjem novega zakona o odvetnikih končalo zastopanje v smislu novele po § 31 c. p. r. pri sodiščih po odvetniških uradnikih.

Dasi še nimamo potrjene te usodne vesti, ki bi uničila trud in pridobitve v zadnjih 20. letih za naš sloj in dasi bi se nekako čudili tozadevnemu časovnemu prehitvanju, ker smo mnenja, da bi moralo priti to vprašanje na vrsto le sočasno z izjednačenjem civilno-pravdnega reda na vso državo, dovoljujemo si že danes staviti na Odvetniško zbornico, ki je po našem mnenju zaščitnica tudi odvetniškega uradništva

prošnja

za sledeča pojasnila:

1. Ali vodi Odvetniška zbornica seznam upravičencev nejuristov do legitimacij za zastopstvo pred sodišči v smislu § 31 c. p. r.?

2. Kako visoko je danes število teh upravičencev nejuristov v področju Odvetniške zbornice za Slovenijo?

3. Ali je ugledni Odvetniški zbornici znano, da se ima ukiniti tako zastopstvo po § 31 c. p. r. z uvedbo postopanja po sedaj sprejetem zakonu o odvetnikih?

4. Ali in kaj je Odvetniška zbornica za Slovenijo tozadevno ukrenila, da se ta novela obdrži za Slovenijo in Dalmacijo vsaj tako dolgo, dokler se v teh pokrajinah pri sodiščih uraduje po tačas veljavnem civ. pravd. in izvršilnem redu, ki vsebuje tozadevno novelo za zastopanje po pisarniških uradnikih v smislu § 31 c. p. r.

5. Ali so bili uvedeni koraki uspešni, oz. kakšni razlogi so bili merodajni za ukinitje izdajanja tozadevnih legitimacij od strani Odvetniških zbornic?

6. Ker bi bili z ukinitvijo — dosedaj zakonitega zastopanja — težko prizadeti interesi nekaterih odvetnikov, zlasti pa bi bil to hud udarec za prizadeto odvetniško uradništvo po Sloveniji, ker bi se mu s tem uničile težavno pridobljene legalne pravice, katere so posameznike v našem stanu vzpodbujale k priučanju zakonov, utrjevale našo strokovno kvalifikacijo ter zasiguravale večjo stalnost uradništva po odvetniških pisarnah,

prosimo

kot strokovna organizacija in poklicni zastopniki našega stanu, da nam blagovolji ugledna Odvetniška zbornica čimpreje tozadevno poročati, da zamoremo v zadnjem trenutku po naši zakoniti zastopnici Delavski zbornici v Ljubljani in centralnem tajništvu Delavskih zbornic v Beogradu ter na drug način ukreniti vse potrebne korake za tozadevno uredbo, da se napravi za Slovenijo in Dalmacijo izjema vsaj za čas, dokler se pri naših sodiščih razpravlja po sedaj veljavnem civ. pravd. in izvršilnem redu.

Pri tem računamo na sopomoč od strani čislane Odvetniške zbornice za Slovenijo, za katero že sedaj prosimo.

Z odličnim spoštovanjem

Tajnik:

Predsednik:

Blagajnik:

Štefan Medved. Dragotin Gilčvert. Franjo Moškon.

Obenem pa smo poslali prepis te vloge tudi na Delavsko zbornico v Ljubljani ter Zvezo društev priv. nameščencev za Slovenijo s prošnjo, da Delavska zbornica kot zakonita naša zastopnica, Zveza pa kot višja instanca naših strokovnih organizacij intervenirate za vitalne interese poklicnega odvetniškega uradništva pri Odvetniški zbornici v Ljubljani. Slične vloge na gori navedene naslove je odposlala naša I. skupina Društva odvetniških in notarskih uradnikov v Ptujju ter samostojno Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju.

Dejavska zbornica kakor tudi Zveza ste takoj intervenirali pri Odvetniški zbornici, kjer ste dobili zagotovilo, da se bode Odvetniška zbornica zavzela za tozadevno vprašanje. Zborn. podpredsednik g. dr. Žirovnik je obljubil, da bode na občnem zboru Odvetniške zbornice dne 23. marca 1929 ex presidio poročal o tozadevnih vlogah Društev odvetniških in notarskih uradnikov in bo občni zbor zavzel svoje stališče. O tem smo bili obveščeni od Zveze z dopisom 21. marca 1929 in od Delavske zbornice z rešenjem z dne 2. aprila 1929 št. 714/29-1.

Odvetniška zbornica v Ljubljani je na našo gornjo vlogo odgovorila z rešenjem od 26. marca 1929 št. 379/29, v kojem med drugim sporoča: »Ukinitiv zastopstva po § 31 c. p. r. je vprašanje, ki je še odprto. Da se ta novela obdrži za Slovenijo in Dalmacijo, je komora ukrenila vse potrebno.«

Pri občnem zboru Odvetniške zbornice dne 23. marca 1929 se je o teh vlogah razpravljalo ter prišlo do zaključka, da legitimacije po § 31 c. p. r. z novim zakonom o odvetnikih niso ukinitvene. Vsled tega je izdala Advokatska komora v Ljubljani na svoje člane tozadevna pismena navodila od 9. aprila 1929 št. 463/29, glaseča se: »Pozivno na tretji odstavek k

§ 26 zakona o advokatih je komora na svojem zadnjem obćnem zboru dne 23. marca t. l. sklenila, priporočati svojim članom, da pošiljajo še nadalje k I. narokom svoje pisarniške uradnike, ki imajo legitimacije po § 31 c. p. r., ker po mnenju komore ta določba ni ukinjena z novim zakonom o advokatih.

V slučaju, da bo judikatura nasprotnega mnenja, je stanovska dolžnost vsakega advokata, da štiti svojega tovariša in priskoči na pomoč njegovemu uradniku, da prepreči kontumac. V konkretnih slučajih se priporoča provocirati odločbe višjih inštant, da se ustanovi judikatura. Odločbe principijelne važnosti naj se sporoče odboru komore.«

V takem stanju se nahaja tačas vprašanje zastopstva po § 31 c. p. r. Videli bomo, ali dobimo jasnost v tem pogledu že s pravilnikom, katerega bode izdal Minister pravde k zakonu o odvetnikih, ali pa bode treba delati na to, da se novela k § 31 c. p. r. obdrži za Slovenijo in Dalmacijo v tej ali oni obliki do časa, ko izide zakon z izjednačenjem civ. pravd. reda na vso državo.

Ker se v Beogradu na tozadevnem zakonu že dela, je dolžnost vseh strok, organizacij, da razplet tega vprašanja pazno zasledujejo ter prispevajo z dejanji k ugodni rešitvi, da se zastopstvo v smislu § 31. c. p. r. — brez omejitve v izvršilnem postopanju — razširi na vso državo. Naj imajo z našo pridobitvijo iz navedene novele koristi tudi naši tovariši in kolegije izven Slovenije. Isti pa se naj potom Delavskih zbornic in stanovskih organizacij takoj pobrigajo za svoje legalne pravice, da jih čas ne prehití ter da ne ostanejo praznih rok in morda s svojo nedelavnostjo celo pripomorejo, da bi Slovenija in Dalmacija izgubili še to, za kar smo se desetletja borili.

Delavske zbornice pa prosimo, da ustanove posebni odsek za odvetniško in notarsko uradništvo s posebnimi referenti. Delavske zbornice naj bi sporazumno z Odvetniško zbornico tudi vodile imenike upravičencev-nejuristov — do legitimacij za zastopstvo v smislu § 31 c. p. r., da bode imelo zakonodajstvo garancijo, da je zastopstvo v gornjem smislu poverjeno le onemu poklicnemu odvetniškemu uradništvu, ki daje zbog svoje kvalifikacije jamstvo za pravilno razumevanje sodnih opravil.

Odvetniške zbornice pa prosimo, da pripravijo vse potrebno gradivo, da bodo zamogle pri Ministru pravde uspešno zahtevati, da se obdrže te legitimacije. Zlasti pa naj Odvetniške zbornice izpopolnijo seznam o tozadevnih upravičencih ter se pri tem drže zlasti načela: 1. da je izdajati legitimacije po § 31 c. p. r. le poklicnemu odvetniškemu in notarskemu uradništvu moškega in ženskega spola, 2. da imajo prosilci s poverjenimi spričevali — potom Delavskih in Odvetniških zbornic — dokazati, da so vršili prakso, odnosno službo 10 let po odvetniških in notarskih pisarnah. (Vsaka druga praksa v kakoršnikoli pisarni drugod se ne vpošteva, ker pis. uradništvo se strokovno izobrazuje najpoprej praktično po odvetniških in notarskih pisarnah in še le potem teoretično, kar je pri pravnikih baš nasprotno.) 3. Odvetniške zbornice naj revidirajo svoje stališče ter zahtevajo potom komornih članov vrnitev vseh legitimacij po § 31 c. p. r. ter izdajo nova poverila, ki bodo odgovarjala predpogojem podl. in 2.

Razno.

Obćni zbor Odvetniške zbornice v Ljubljani se je vršil po novem odvetniškem zakonu dne 23. marca 1929. V odsotnosti obolelega predsednika g. dr. Majarona je zbor vodil podpredsednik g. dr. Žirovnik. Zbor je bil prav dobro obiskan. Iz tajniškega poročila, ki ga je podal g. dr. Lovrenčič, je med drugimi razvidno, da šteje komora v Sloveniji 231 odvetnikov in 70 kandidatorov. V preteklem letu je umrlo 6 odvetnikov, in sicer dr. Pipuš in dr. Orosel iz Maribora, dr. Horvat iz Ptujja, dr. Stiker iz Brežic, dr. Dimnik iz Krškega in dr. Czihrak iz Murske Sobote. Odbor je v preteklem letu podal mnenja o posameznih zakonskih osnutkih. Zlasti je interveniral pri ministru pravde glede spremembe zakona o odvetnikih. Uspelo mu je doseči, da se je pripravljala doba odvetnikov podaljšala za 5 let in da se je nadaljevanje poslovanja sodnikom, ki prestopijo k advokaturi, na kraju njihovega dotedanjega službovanja onemogočilo. Odbor je tudi zahteval, da ostane predpogoj za pridobitev advokature »doktorat«, s čemur pa ni uspel.

Pri volitvah so bili izvoljeni za novo triletno poslovno dobo v:

1. Odbor: Predsednik dr. Danilo Majaron, podpredsednik dr. Janko Žirovnik; odborniki: Dr. Janko Brejc, dr. Ivan Fermeč (Ptuj), dr. Oton Fettich, dr. Ernest Kalan (Celje), dr. Karel Koderman (Maribor), dr. Milan Korun, dr. Rudolf Krivic, dr. Stanislav Lapajne, dr. Ivan Lovrenčič, dr. Fran Novak, dr. Makso Pirc, dr. Vladimir Ravnihar, dr. Milan Šubic, dr. Fran Tekavčič in dr. Božidar Vodušek. **Odborov zapisnikar:** Dr. Ivan Lovrenčič. **Eksekutiva:** Dr. Danilo Majaron, dr. Janko Žirovnik, dr. Makso Pirc in dr. Fran Tekavčič. **Odsek po § 54 Advokatskega zakona:** Vsi člani eksekutive in dr. Vladimir Ravnihar ter dr. Božidar Vodušek.

2. Disciplinski svet: Predsednik dr. Fran Tomišek, podpredsednik dr. Anton Švigelj, dr. Dragotin Treo. Člani: Dr. Juro Adlešič, dr. Leopold Boštjančič (Maribor), dr. Janko Brejc, dr. Oton Fettich, dr. Josip Grablovič, dr. Josip Hacin, dr. Celestin Jelenec, dr. Ernest Kalan (Celje), dr. Fran Kandare, dr. Josip Klepec, dr. Milan Korun, dr. Viljem Krejči, dr. Ivan Lovrenčič, dr. Josip Pučnik (Slovenska Bistrica), dr. Matej Senčar (Ptuj), dr. Ivan Tavčar, dr. Anton Urbanc in dr. Janko Žirovnik. **Pravdnik:** Dr. Makso Pirc. **Pravdnikova namestnika:** Dr. Rudolf Krivic in dr. Albin Smole. **Člani kasacije:** Dr. Juro Hrašovec (Celje), dr. Franjo Lipold (Maribor), dr. Fran Novak, dr. Vladimir Ravnihar, dr. Albin Suyer in dr. Fran Tekavčič.

3. Uprava penzijskega fonda: Predsednik: Dr. Makso Pirc. Člani upravnega odbora: Dr. Anton Božič (Celje), dr. Ivan Fermeč (Ptuj), dr. Josip Globevnik, dr. Stanko Lapajne, dr. Viktor Moro, dr. Ferdo Müller (Maribor), dr. Beno Saboth (Kranj), dr. Ivan Stanovnik, dr. Anton Švigelj in dr. Alojz Vrtačnik. **Člana nadzorstva:** Dr. Milko Hrašovec (Celje) in dr. Vladimir Ravnihar. **Člani in namestniki razsodišča:** Dr. Josip Grablovič, dr. Vladimir Kreč, dr. Fran Novak, dr. Josip Sajovic star., dr. Milan Šubic in dr. Božidar Vodušek.

4. Delegacija za Zvezo komor, oz. Savez advokatov. Dr. Ernest Kalan (Celje), dr. Milan Korun, dr.

Franjo Lipold (Maribor), dr. Ivan Lovrenčič, dr. Danilo Majaron, dr. Henrik Tuma in dr. Janko Žirovnik.

5. Člani komisije za sodniški izpit za prihodnjo poslovno dobo: Dr. Josip Hacin, dr. Alojzij Kobal, dr. Viljem Krejči, dr. Karel Kuhelj, dr. Ivan Tavčar in dr. Fran Tomišek.

6. Člani komisije za advokatski izpit za telkoče poslovno dobo: Dr. Josip Hacin, dr. Alojzij Kobal, dr. Viljem Krejči, dr. Rudolf Krivic, dr. Karel Kuhelj, dr. Fran Novak, dr. Josip Sajovic ml. in dr. Ivan Tavčar.

Pred občnimi zbori: V naših organizacijah so se letos občni zbori zakasnili. Zima je bila huda, kakor je najstarejši ljudje ne pomnijo. Kdo bode prihajal na občne zборе v taki sibirski zimi, ko je človeka pretresal do kosti mraz in se zlasti oni, ki stanujejo ob periferiji mesta, vsled snežnih zametov in stekleno-gladkih ledenih poti niso upali zvečer pod milo — toda neprijazno nebo. Društva, ki ne razpolagajo z lastnimi lokalii, so bila tem bolj navezana na zakurjene ali pa ledeno-mrzle sobe hotelirjev, ki tudi za društvene prireditve niso imeli preveč kuriva, saj so nekateri v nepripravljenosti komaj toliko kuriva poskrbeli, da motnikom v nezakurjenih sobah ni ravno voda zmrznila.

Ta neobičajna zima je imela za posledice tudi zastoj v društvenem gibanju, da se niti seje niso vsakomesečno vršile, kot bi bilo to morda potrebno.

Te hiše smo opazovali skoraj pri vseh društvih in tudi v našem stanu ni bilo drugače.

Toda sedaj so se »mrzli vali« oddaljili in pred nami vstaja 1. maj, dan prerodenja narave. Zmrznjena in neprijazna okolica se bode odela v zeleno obleko, ovenčala z duhtečim cvetjem in pokrila z rožnato odejo.

Tudi naša notranjost naj se prerodi. Zaspanost naj se umakne živahnemu razmotrivanju. Naša kri naj oživi in um intenzivno prevzame ono vodilno vlogo, da bode naš polet vseskozi mladosten in podjeten.

Ta prepoved pa naj ne prešine le posameznikov, naj ne zainteresira samo službeneča prebujenja ali privatne podjetnosti. Oživljajoče sile naj objamejo tudi naše društveno življenje.

Občni zbori naj pokažejo, da se je naša notranjost v resnici odpočila od zimskega mrtvila, da smo zadobili zopet ono energijo in žilavost, ki nas dviga nad vsakdanjost in ki rodi iniciativnost ter podjetnost vseokrog.

Občni zbori naj bodo skrbno pripravljene. Ne le odhroniki, tudi vsi posamezni člani morajo aktivno sodelovati, da bode ta edini dan v letu res naš društveni praznik.

Kakor se na narodni ali cerkveni praznik osredotočijo naše misli in želje v določeno smer, tako mora naša duša zahoteti na dan društvenega praznika — občnega zbora — po vsem onem, kar smo si med letom zaželeli ali zasnovali.

V našem društvu v Mariboru bi moralo vladati v tem letu še posebno zanimanje, moralo bi nastati med člani naravnost slavnostno razpoloženje.

Saj obhaja naše društvo letos desetletnico ustanovitve lastne organizacije v Mariboru, katere pred letom 1919 ni bilo.

Še najbolj čmeren temnogledlec si bode moral na dnu srca priznati, da nam je bilo lastno društvo prepotrebno, da je potom istega tudi naš stan po svojih močeh sodeloval pri prepovedu pokreta privatnega uradništva, da je skušal stopati v vrstah sobojevnikov drugovrstnih priv. nameščencev; da pa je bil za to tudi deležen vseh onih dobrot, katere smo v zajemnosti z ostalimi stanovskimi organizacijami v tem desetletju izvojevali.

Ni še določen dan našega občnega zbora v Mariboru. Bode se pa vršil najbrže v mesecu juniju. Poprej pa še bode zborovala naša vzorna I. skupina v Ptuj, da bomo imeli v centrali celoten pregled našega desetletnega delovanja.

Želeli bi, da isto stori tudi bratsko društvo v Celju. Ali se je lansko leto v Celju sploh vršil občni zbor in s kakšnim uspehom, žal ne moremo poročati, ker nimamo tozadevno nikakega obvestila.

Dolžnosti in potrebe pa so med celjskimi koleginjami in tovariši iste kot v Mariboru in Ptuj, saj živimo v približno enakih razmerah in pripadamo vsi mariborski oblasti.

Ako ne delamo med seboj tozadevno nikake razlike, ne sme biti med nami nikake razlike tudi glede točnega plačevanja prispevkov, glede rednega zborovanja in glede naših dolžnosti, katere imamo do zaščitnice naših interesov Zveze društev priv. nameščencev za Slovenijo v Ljubljani.

Upajmo, da bodo predstoječi občni zbori v Mariboru, Ptuj in Celju zopet oživili našo stanovsko zavest ter dali pobudo za novo ustvarjanje, da bomo ob desetletnici častno zaključili delovanje za dobo 1919—1929 ter zasnovali nadaljne smernice za bodoče desetletje.

Posredovanje služb. Službe dobe: Pis. ravnatelj v večji odvetniški pisarni v Ljubljani. Konceptni uradnik, verziran v zemljiški knjigi in eksekuciji, ki obvlada tudi strojepisje, v odvetniški pisarni v Celju. **Službe iščeio:** 3 pisarniški ravnatelji (dva iz Kranjske, 1 iz Štajerske) in več strojepisk.

Ob tej priliki vnovič povdarjamo, da posredujemo za službe v prvi vrsti za naše člane, potem za člane kake druge organizacije in še le v pomankanju takih reflektantov pridejo na vrsto neorganiziranci.

V zadnjem času dobivamo vse polno prošenj za posredovanje služb od takih oseb, ki v dobi 10letnega obstoja Jugoslavije še ne vedo, da obstoje strokovne organizacije v Mariboru, Ptuj in Celju. Na one obljube, da bodo dotičniki takoj pristopili kot člani k našemu društvu, čim jim poskrbimo za službe, ne damo mnogo vere. Kdor je verziran uradnik, od tega se pričakuje, da je tudi toliko zaveden in discipliniran, da se zaveda, da spada v stanovsko organizacijo od onega dne, ko je nastopil službo v odvetniški ali notarski pisarni. Ne bodite slabši kot čevljarski vajenci, ali gostilniški »picoli«. Kajti oni nadkriljujejo neorganiziranega odvetniškega uradnika, ker morajo biti vpisani v dotičnih zadrugah ter z veseljem obiskujejo učne tečaje, česar pa se n. pr. nekateri neorganizirane strojepiske z vsemi »štirimi« branijo.